

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ**

МАТЕРІАЛИ

**IV Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ»**

26-28 червня 2019 року, м. Одеса

Київ «Каравела» 2019

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві. Окремо увагу приділено фізичній культурі та спорту, здоровому способу життя як факторам формування сучасного соціуму в Україні. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилася осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В. П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державознавства і права Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України.

Білоусов О. С. – доктор політичних наук, професор кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Кочорадзе О. Г. - доктор історичних наук, професор Грузинського Технічного Університету, заступник головного редактора Наукового журналу “ВЛАСТЬ И ОБЩЕСТВО (История, Теория, Практика)”.

Чістякова І. М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Гегечкорі О. В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України.

Семенов С. С. - канд. філос. наук, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України.

Прилуцька А. Є. - канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ».

Шевченко В. П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України.

Шевченко Г. О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії.

Кривдіна І. Б. – канд. істор. наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар).

Моїсеєва Т. М. – канд. істор. наук, доцент кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Бабіна В. О. – канд. політ. наук, доцент кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Рецензенти:

Пахомова Т. І. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри регіональної політики та публічного адміністрування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Оганісян М. С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри публічного управління та регіоналістики Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Актуальні питання державно–правового розвитку України: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (26-28 червня 2019 р., м. Одеса). – К.: Видавництво «Каравела», 2019. – 184 с.

ISBN 978-966-222-978-3

Видавництво «Каравела», 2019

ЗМІСТ

Оборський Г. Сучасні проблеми створення та впровадження інноваційних та наукоємних технологій в Україні.....	7
Нестеренко С. Проблеми збалансування ринку праці та ринку освітніх послуг в Україні.....	10
СЕКЦІЯ 1 «НАЦІОНАЛЬНА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»	
Білоусов О., Гарнік О. Аналіз правового регулювання забезпечення права на мирні зібрання в Україні.....	13
Букач В. Правосвідомість і сучасна правова культура.....	16
Кривдіна І., Овчаренко Т. Використання міжнародного досвіду при впровадженні посади поліцейського офіцера громади в Україні, його правовий статус.....	18
Латишева В., Самолюк К. Нормативно-правове забезпечення права брати участь в управлінні державними справами, референдумах та виборах.....	22
Моїсеєва Т., Колесов Є. Реформи правоохоронної системи Грузії в працях українських дослідників.....	26
Саїнчин О. Необхідність визначення поняття «серійність злочину» та «злочинний промисел» у КПК України.....	30
Татакі Д., Міронова О. Адаптація законодавства України про авторське право та суміжні права до стандартів ЄС: проблеми та перспективи.....	33
Шарапанівський В. Законодавча та нормативна база України у галузі метрології.....	37
СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»	
Kochoradze Otar. Collective management societies.....	39
Новак Г. Транскордонне співробітництво: проблеми, принципи, рівні...	43
Оганісян М. Довіра як нематеріальна цінність публічного управління...	46
Панченко Г. Вплив системних реформ в Україні на процес впровадження моделі багаторівневого управління регіональним розвитком.....	48
Пахомова Т. Щодо публічних службовців в контексті реалізації політики розвитку публічної служби.....	51
Рокотянська А. Взаємодія органів публічної влади в умовах децентралізації.....	53
Самофалов Р. Впровадження Європейських стандартів доброчесності у політику формування публічної служби України.....	56
Скурчак Т. Ціннісні девіації публічної служби в галузі охорони здоров'я.....	61
Фальковський А., Махненко Д. Правові основи обмеження доступу до інформації в публічному адмініструванні.....	64

СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Воробйова Г. Правові засади жіночих нагород в Україні у XX-XXI ст. ст.....	66
Кара Є. Нормативно-правова регламентація домашнього насильства.....	69
Морозенко А. (Науковий керівник - Татакі Д.) Соціальна робота з сім'ями, що виховують дитину з синдромом Дауна.....	72
Огречук Ю. (Науковий керівник - Татакі Д.) Профілактика гемблінгу у студентському середовищі.....	76
Ozernuk Ganna, Ivanchenko Nikita. Origins of health insurance.....	80
Прилуцька А. Аксіо-корелювання соціогуманітарного знання в сучасному соціокомунікативному просторі.....	81

СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ ТА ДЕРЖАВІ, ЇХНІЙ ЗВ'ЯЗОК ЗІ СВІТОВИМИ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ»

Бабіна В. Захист прав людини на сприятливе навколишнє середовище в міжнародному праві.....	84
Бабіна В., Циганова К. Питання про класифікацію форм держави.....	88
Гайтан В., Світличний Г. Права людини: плюралізм інтерпретацій.....	91
Зірчак Г., Мариморич Ю. Міжнародні документи щодо забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків.....	93
Чебан М. (Науковий керівник – доц. Озернюк Г.) Історія створення і розвитку ООН.....	96
Chernov Tymofii. Trademark law treaty (TLT).....	97
Шарапанівський В. Розвиток машинобудівної галузі у сучасних умовах.....	99
Шевченко Б., Шевченко М. Становлення політичної системи в Україні.....	102

СЕКЦІЯ 5 «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ, ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО СОЦІУМУ В УКРАЇНІ»

Зазимко Н., Мамедов Р. Физическая культура и спорт в учреждении высшего образования.....	104
Моднов Д., Петрусєва Г. Значення фізичної культури в житті студентів.....	107
Моднов Д., Петрусєва Г. Роль волейболу у системі фізичного виховання студентів закладів вищої освіти.....	111
Петелкакі В., Петелкакі В., Біллер П. Вплив плавання на здоровий спосіб життя.....	115
Петелкакі В., Петелкакі В., Біллер П. Готовність студентів до самоорганізації здорового способу життя засобами фізичної культури.....	119

Петелкакі В., Петелкакі В., Біллер П. Роль гімнастики у формуванні здорового способу життя.....	123
СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»	
Орловська А. (Науковий керівник – Грицюта О.) Суспільно-політичне та правове положення жінки в епоху європейського Середньовіччя.....	125
Семенов С., Гегечкорі О. Новітні релігії та їх вплив на свідомість людини.....	128
Федорова А. Будівництво старообрядницьких храмів на території України (за матеріалами ж. «Церковь», 1908-1910 рр.).....	130
СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»	
Gibinsky Lubomir. Information systems security.....	133
Колесов Є., Мельник С. Нормативно-правове підґрунтя організації конфіденційного діловодства в органах державної пенітенціарної служби України.....	136
Кубко В. Медіакультура в епоху розвитку інноваційних технологій.....	143
Кубко В., Марущак Д. Комунікативні стратегії розвитку компаній/брендів.....	146
Кудлай І. Інноваційні технології у системі сучасного освітнього процесу.....	149
Кудлай Т., Кудлай І. Сучасні інформаційні технології та оздоровчий фітнес.....	153
Панькевич О. Нормативно-правова документація працівників ЗМІ: етичний аспект.....	156
Сікорська В., Блінська Ю., Колесов Є. Сучасні умови становлення інформаційно-комунікативної компетентності фахівця.....	158
Татакі О., Катранюк І. Нормативно-правові засади функціонування системи електронного документування в Україні.....	163
Татакі О., Кіпер І. Нормативно-правовий аспект забезпечення захисту інформації на підприємстві.....	167
Татакі О., Колесов Є. Роль інформаційного забезпечення в управлінні компанією.....	170
Татакі О., Плахута М. Режимно-секретна діяльність щодо охорони державної таємниці в Україні.....	174
Чістякова І., Науменко М. Правове регулювання захисту персональних даних дітей в Інтернет середовищі.....	178
Яковлєв І. Про деякі аспекти впливу Конгресу української інтелігенції щодо інформаційної політики України.....	181

відображають будь-які рухи і зміни в світі, а форми правління, в даному випадку, як вірно зазначив Р. Т. Мухаєв, необхідно представити тільки як «один з компонентів політичного режиму» [1, с. 167].

Література:

1. Мухаєв Р. Т. Политология: учебник. - М: Проспект, 2010. - 640 с.
2. Хейвуд Э. Политология: учебник для студентов вузов / пер. с англ. под ред. Г. Г. Водолазова и В. Ю. Бельского. - М: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. - 544 с.
3. Хеншэлл Н. Миф абсолютизма: изменения и преемственность в развитии западно-европейской монархии раннего Нового времени / пер. с англ. А. А. Паламарчук с участием Л. Л. Царук, Ю. А. Махалово; отв. ред. С. Е. Федоров. - СПб.: Алетейя, 2003. - 272 с.
4. Чиркин В. Е. Государствоведение: учебник. Второй изд., испр. и доп. - М.: Юность, 2000. - 384 с.

Гайтан В.

канд. політ. наук, старший викладач
кафедри міжнародних відносин та права

Світличний Г., студент

Одеський національний політехнічний університет
(Одеса, Україна)

ПРАВА ЛЮДИНИ: ПЛЮРАЛІЗМ ІНТЕРПРЕТАЦІЙ

Актуальність даної теми полягає в тому, що при дослідженні прав людини це поняття розглядається на основі європейських уявлень про людину, її потреби та інтереси. Такий однобічний підхід не враховує уявлення про права людини в різноманітних неєвропейських соціокультурних спільнотах. На нашу думку, поняття прав людини слід розглядати на основі цивілізаційного підходу, що дозволяє більш змістовно розкрити його сутність. Права людини – це невідчужувані свободи і права особи, які індивід отримує в силу свого народження, основне поняття природного і, взагалі, будь-якого права в світі. Права охоплюють громадянські, економічні та культурні права та політичні свободи, права, а також права спільнот, себто колективні права. Вони є способом взаємодії людини з суспільством, державою, іншими людьми, упорядкуванням їхніх зв'язків засобом координації вчинків та діяльності. Права людини визначають міру її свободи. Такі права, як право на життя, на гідність, недоторканість особистості, свободу совісті, поглядів, переконань, автономію приватного життя, є основою життєдіяльності людини, вони повинні визнаватися і охоронятися державою. Важливим

етапом розвитку концепції прав людини є прийняття документів, що мають вищу юридичну силу та визнаються в більшості країн світу. До таких документів слід віднести: міжнародні конвенції як загального, так і спеціального характеру. За післявоєнний період було укладено й набрало чинності більше ніж 40 міжнародних конвенцій щодо захисту прав людини. Серед міжнародних документів найбільш важливими є: Загальна декларація прав людини (ООН, 1969 р.), Заключний акт Наради з безпеки співробітництва в Європі – НБСЄ (1975 р.), Підсумковий документ Віденської зустрічі держав-учасниць НБСЄ (1989 р.), Паризька Хартія для Нової Європи (1990 р.).

Вищезазначені документи, що сформувалися протягом багатьох років і пройшли складний шлях до їхнього загального визнання, мають велике значення для народів світу. Але, якщо розглянути всі нормативні акти, які були перелічені вище, то стане зрозуміло, що майже кожен з них відображає європейські уявлення про права людини, а не права людини в цілому. Адже перелік прав людини, що був проголошений у Всезагальній декларації прав людини 1948 року, засновується на європейських цінностях, які не є універсальними для всіх народів. Декларація дійсно виражає цінності, без яких неможливий нормальний розвиток суспільства, оснований на принципах свободи, верховенства права, прав людини. Водночас вони притаманні європейській та американській культурі, та не властиві народам інших континентів, які, прийнявши формально ці ідеї, ще довгий час не можуть звикнути до них і зрозуміти їхню значущість. Застосування цивілізаційного підходу до дослідження прав людини дозволяє зрозуміти, що цінності європейської цивілізації не завжди співпадають з цінностями цивілізацій нашого світу.

Цінності, що пройшли тривалий шлях укорінення у свідомості народів, передаючись від покоління до покоління, стають перепорою для безумовного прийняття і реалізації прав людини, проголошених у міжнародно-правових документах, незважаючи на їхнє визнання в національному законодавстві. Недарма після прийняття універсальних міжнародних актів про права людини, з розвитком процесу глобалізації, розпочався процес регіоналізації, себто створення стандартів і механізмів захисту прав людини, що діють на основі культурних, історичних особливостей і традицій даного регіону. Прикладом регіональних документів є: Американська конвенція про права людини 1969 р., Європейська конвенція про захист прав і свобод людини і громадянина 1950 р., Африканська хартія прав людини і народів 1981 р., Ісламська декларація прав людини 1990 р.

Отже, в текстах регіональних документів містяться посилання на спадок політичних і духовних традицій, на історичні та цивілізаційні особливості. Якщо в європейській та американських конвенціях духовний

спадок визначає сутність і характер прав, які містяться в Всезагальній декларації, то в Африканській хартії, і тим більше в Ісламській декларації, ці права незмінно підлягають інтерпретації у відповідності з принципами правової культури цих цивілізацій.

З вищевикладеного можна зробити наступний висновок: права людини це невідчужувані свободи і права особи, що отримує кожна людини в силу свого народження, основне поняття природного і взагалі будь якого права в світі. Досліджуючи поняття права людини, не можна не відмітити велике значення їхнього закріплення в міжнародно-правових документах, але при цьому важливим є розуміння недопустимості форсування процесу екстраполяції міжнародно-правових норм щодо прав людини на всі соціокультурні спільноти сучасного світу. Адже саме релігійні, філософські, правові цінності визначають плюралізм інтерпретацій прав людини, різну ступінь їхнього засвоєння в неєвропейських культурах.

Зірчак Г.

старший викладач кафедри інформаційної діяльності та медіа-комунікацій

Мариморич Ю., студентка

Одеський національний політехнічний університет

(Одеса, Україна)

МІЖНАРОДНІ ДОКУМЕНТИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНИХ ПРАВ І МОЖЛИВОСТЕЙ ЖІНОК ТА ЧОЛОВІКІВ

Права жінок у XX-XXI століттях розглядалися в низці міжнародних конференцій, на яких йшлося про права людини та рівність. Починаючи з 1975 року, який вважається Міжнародним жіночим роком, у місті Мехіко проводиться Всесвітня конференція, результатом якої став «Всесвітній план дій» та призначення 1975–1985 років як Десятиліття Організації Об'єднаних Націй для жінки [3]. У 1980 році відбулась міжнародна конференція з питань жінок у Копенгагені, після чого Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації жінок була відкрита для підписання. У 1982 році почала свою роботу третя Світова Конференція з питань жінок в Найробі разом з Комітетом ліквідації дискримінації жінок. Ці конференції відзначилися надзвичайною активністю з боку жінок з усього світу, у тому числі четверта Всесвітня конференція з питань жінок, що відбулася у Пекіні у 1995 році. Крім того, права жінок, що належать до певних груп, такі як: жінки старшого віку, жінки з етнічних меншин або жінки з інвалідністю, були також розглянуті в таких документах міжнародної політики: «Міжнародні плани дій щодо старіння» (Відень 1982 та Мадрид